पासिपादिविद्यीनायां जायते सरको महान्।
जङ्गानातुविद्यीना च प्रमुकल्लासकारियो ॥
पुलसिचिवनाप्राय हीना वचः स्थलेस्तु या।
सम्पर्धावयना या तु जायुक्त्यीपदा सदा।
एवं वच्यसासादा कर्त्त्यः परमेश्वरः ॥ ॥
स्वयसानः सुरेः सर्जेः समन्ताद्ययेद्वयम्।
प्रक्रेण नन्दिना चैव महाकालेन प्रकृरम्॥
प्रस्ता वोकपानाच्य पार्शे तु स्थानायकाः।
नृत्यदृश्कृरिटिक्वेव भूतवेतालसंद्यतः।
सर्वे हशाच्य कर्त्त्याः स्ववनः परमेश्वरम्॥

मन्यंविद्याधरितत्रराणामथाभरोगुज्ञक्तनायकानाम्।
मथेदनेकं: प्रत्यो महेन्द्रसनिप्रवीर राज्यमानम्॥
ध्रुष्ट्र- भ्रत्यः प्रवालपुत्र्योपचारप्रवयं दद्दिः।
ः स्यमानं भगवन्तमीर्वं
नेजनयेणामरमर्थप्रव्यम्॥ * ॥

स्त उवाच। अधुना संप्रवच्यामि अर्डनारी खरं परम्। वार्डीन देवदेवस्य नारीरूपं सुग्रोभनम्॥ द्रेशार्हे तु जटाभारी वावेन्द्रकलया युतः। उमार्डे तु प्रदातयो सीमन्तिलकानुभी॥ वासु किं दिचियी कर्यों वासे कुछ लमादिशीत्। वालिका चीपश्छात् कपालं दिच्यी करे। चित्रलं वापि कर्मयं देवदेवस्य श्रुलिनः। वामती दर्भेणं दद्यादुत्पलं वा विश्रीषत: ॥ वामवाहुच कर्त्तवः क्षेय्रवलयान्वितः। उपवीतच कर्त्रवं मणिमुक्तामयन्त्रथा॥ स्तनभारमधाई तुवामे पीनं प्रकल्पयेत्। हाराहुँ मुज्बलं कुर्यात् श्रीस्यहँ सु तथेव च ॥ लिझाई महें कर्त्यं यात्राजिन सतासरम्। वामे लबपरीधानं कटिस्त्रवयान्वितम् ॥ नानारत्रसमीपेतं दिचा सुजगान्तितम्। देवस्य दिचार्यं पादं पद्मीपरिसमास्थितम्॥ किञ्चिट्र बेनाया वामं भूषितं नपुरेश च। र त्रेविं सूषितान क्यां दक्षुली खक्र लीयकान ॥ सालक्षकं तथा पाइं पार्वित्वा देशीयेत सदा। यहनारीश्वरखेदं रूपमस्तित्रदाच्चतम् ॥ *॥ डमामहेश्वरसापि नच्यां स्यात दिनाः। षं स्थानन्तु तयोवंच्ये जीनालाजितविश्वसम् ॥ चतुर्भं जं दिवाचुं वा जटाभारेन्द्रभूषितम्। षांचनवयसंयुत्तसमेनस्तन्धपाणिनम् ॥ द्चियोगोख्वयां यूलं वामं कुचभरं करम्। दीपिचन्तपरीधानं नानारत्नोपश्रोभितम् ॥ सुप्रतिष्ठं सुवेश्च तथाई दुत्राश्चम्। वामे तु संस्थिता देवी तस्थीरी वाहुगृहिता॥ प्रिरोभूषणसंयुत्तीरलकीलं लितानना। सवालिका कर्णवती सलाटतिलकी ग्व्यला॥ मधिकुरहलसंयुक्ता कर्णिवाभरणा कचित्। चारकेय्रवचुला चरवक्षायलोकिनी॥ वामां इंवदेवस्य सुमनी जीलया काचन्। दिचागनु विष्ठः क्षला बाहु दिचागती व्यवा॥ स्तन्वे वा दिचारी कुची सुप्रत्य कुलिने; कचित्। वामे च दर्भगं ददाद्रतपलं वा सुश्रीभनम् ॥ कटिस्त्रचयचैव नितम्बे स्थात् प्रलम्बनम्। जया च विजया चैव कार्त्तिकेयविनायको ॥ पार्खयोद्धिचत्रच सतोरणमगुह्यकम्। मालाविद्याधरांस्तच बीखावानसरोगणः। एतद्रपसुमैश्रस्य कर्त्रशं भूतिमिच्छता ॥ *॥ भिवनारायणं वच्छी सर्वपापप्रणाभ्नम्। वामार्डे माधवं कुर्याद् चियो सूलपाणिनम् ॥ वा हुदयच क्रमास्य मागिनेयरभूषितम्। ग्रहचक्रधरं प्रान्तमारक्ताङ्ग्लिविश्रमम्॥ चक्रस्थाने गदाचापि पासौ ददादधस्तवे। ग्रह चैवेतरे ददाइयधं भूषगोज्ञलम् ॥ पीतवस्तपरीधानं चर्यां स्यामूषितम्। द्विगार्हे जटाभारमहे द्वतलचगम्। सुजङ्गहार्वलयं वरदं दिचां करम्। दितीयचापि कुल्यैत निम्नूलवरघारियम् ॥ वालोपवीतसंयुक्तं कवाई क्रतिवाससम्। मिणरतेच संयुक्तपादं नागविभूषितम्। भिवगारायस्थेवं कल्पयेद्रपमुत्तमम् ॥ * ॥ मचावराचं वच्यामि पद्महत्तं गदाधरम्। ती न्यारं द्वायघोरास्यं मेदिनी वामकु परम् ॥ दं यु प्रेगोइतां दानतां धरणी सुत्पना न्विताम् । विसायीत्पुलनयनासुपरिष्ठात् प्रकल्पयेत्॥ द्चिगं कटिसंख्यन्तु करन्तस्य प्रकल्पयेत्। कुर्मापरि तथा पार्मेकं नागेन्द्रमहिन। संस्त्यमानं लोकेणीः समन्तात् परिकल्पयेत्॥ *॥ गार्सिं इच कर्त्यं भुजारकसमन्वतम्। रौद्रसिं हासनं तहरूविदारितसुखे चणम् ॥ क्तळपीनप्रटाकीणं दारयनं दिते: सुतम्। विनिगीतान्त्रजालच दानवं परिकल्पयेत्॥ वमनं रिधरोहारं भ्वाटीकुटिवेचयम्। युध्यमानच कर्त्यं कचित् करणवन्धने:॥ परिश्रान्तेन देखेन तच्येमानं सहुर्में हु:। देखं प्रदर्शयत्तच खड्गखेटकधारियम्। स्त्यमानं तथा विद्यां दर्भयेदमराधिये: ॥ *॥ तथा चिविकमं वस्त्रे ब्रह्माखाक्रमणोव्वणम्। वामपार्श्वे तथा राचुसुपरिष्ठात् प्रकष्पयेत् ॥ अधस्ताद्वासनं तावत् कल्पयेत् सकमण्डलुम्। दिचियो इचिकां विद्यान्तुखं दीनं प्रदर्भयेत्। भ्दन्नारधारियां तददलिन्तस्वेव पार्यंतः॥ बन्धनचापि कुर्वन्तं गर्डन्तस्य दर्भयेत्। #॥ मत्खरूपं तथा मात्खं कौमीं कूमी खर्ति न्यसेत्। एवं रूपसु भगवान् कार्यो नारायको हरि:॥*॥ ब्रह्मा कमख्लुधर: कर्त्रय: स चतुम् ख:॥ इंसारूढ़: क्रचित् कार्यः क्रचिच कमलासनः। वर्णेन पद्मार्भाभञ्चतुर्वाहुः सुभेच्यः ॥ कमण्डलं वामकरे सुचं इस्ते च दिल्यो। वामे दख्धरं तहत् सुचचापि प्रदर्शेयत्॥ सुनिभिद्देवगत्वर्जे: स्त्यमानं समन्तत:। कुर्वाणिमन लोकांकीन् युकाम्बरघरं विसुम् ॥

च्याचभीधर्चापि दिवयज्ञोपवीतिनम्। व्याच्यस्थालीं न्यसेत् पार्श्वे वेदांच चतुर: पुन: ॥ वामपार्श्वेत साविची दिचारी च सरखती। अमे च ऋषयस्तदत् कार्याः पैतामहे पदे ॥ *॥ कार्तिकेयं प्रवच्चामि तरुणादिव्यसनिभम्। कमलोदरवर्णामं सुक्षमारं कुमारकम्॥ गेख्ने चीरने युंतं मयूरवरवा हनम्। स्थानीयखेटनगरे भुजान दादभ कल्पयेत्। चतुर्भेज: कर्बटे खादने यामे दिगा हुक: ॥ ग्रितः पाग्रस्तया खड्गः भ्रः श्लन्तयेव च। वरद्खीव इस्तः खादयवाभयदो भवेत्॥ रते दिचणती च्याः नेयरकटको ज्वलाः। धनः पताका सृष्टिच तळानी च प्रसारिता ॥ खेटकं ताम्बच्ड्च वामइस्ते प्रशस्ति। हिस्जस नरे भित्तवीमे सात् कुकुटोवपरे । चतुर्भं जे प्रत्तिपाधी वामतो दिख्यी विधि:। वरदीयभयदी वापि दिच्या: स्वात् तुरीयक:॥#॥ विनायकं प्रवच्छासि गजवकं चिलोचनम्। लाबोदरं चतुर्वां हुं यालयत्त्रोपवीतिनम् ॥ खिस्तिनमें हहक्ष्डमेनदंषुं पृष्ट्रम्। सं इनां दिचायतरे उत्पलच तथापरे॥ लाङ्डकं परशुचीव वासतः परिकल्पयेत्। हद्द्रतं चिप्तग्रमनं पीनस्कन्वाह्निपाशिनम्। युक्तं वृद्धिकुवृद्धिभ्यामधस्तान्नृधिकान्वितम् ॥ #॥ कात्यायन्याः प्रवच्यामि रूपं दश्भुजन्तया। चयाणामपि देवानामनुकारानुकारियोम् । चटाज्टसमायुक्तामहैन्द्रकतशेखराम्। लोचनवयसंयुक्तां पूर्येन्द्रसहधाननाम् ॥ अतसीपुव्यवर्णाभां सुप्रतिष्ठों सुलोचनाम्। नवयीवनसम्पन्नां सर्वाभर्णभूषिताम् ॥ सुचारदश्मां तद्वत् पीगोन्नतपयोधराम्। विभक्तसानसंसानां महिषासुरमहिनीम् ॥ चित्रलं दिल्ली ददात् खड्गस्कन्तियेव च। तीच्यावार्यं तथा शक्तं दिच्यो समिवेश्येत्। खेटकं पूर्णचापच पाग्रमङ्ग्रमेव च। घर्टां वा पर्युं वापि. वासतः सन्निवेश्येत् ॥ व्यधक्तान्महिषं तदद्विधिरंखं प्रदर्भयेत्। प्रिरुकेरोद्धवं तदद्रानवं खङ्गपाणिनम् ॥ हृदि यूवेन् निर्भं झं नियंदलविभूषितम्। रत्तरत्ती अताङ्गच रत्तिविषारितेचवम् ॥ वेष्टितं नागपाभ्रेन मुक्कटीभौषंणाननम्। सपाग्रवामहस्तेन धतकेश्च दुर्गया । वसद्धिरवक्कच देयाः सिंचं प्रदर्शयेत्। देवास्तु दिचणं पादं समं सिं होपरिस्थितम्। किचिट्रई तथा वाममङ्गुष्टं मिष्ठवीपरि। स्त्रयसानच तर्पमभरे: सन्निवेश्येत्॥ *॥ इदानीं सुरराजस्य रूपं वच्चे विश्वेषतः। सहस्रवयनं देवं मत्तवार्यमं स्थितम् ॥ पृष्ठवचीवदनं सिंहस्तन्धं सहासुजम्। किरीट कु खलधरं पीवरो र सुजे च गम्॥ वचीयलधरं तहन्नानाभरणभूषितम्। पूजितं देवगन्वर्वेरसरोगग्रसंस्तुतम्॥